Ένα χρυσόψαρο μέσα στη γυάλα (Το κοροϊδάκι της δεσποινίδος, 1960) ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ, ΝΤΙΝΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ο **Κωνσταντίνος (Ντίνος) Ηλιόπουλος** (Αλεξάνδρεια 12 Ιουνίου 1913 – Αθήνα, 4 Ιουνίου 2001) ήταν Έλληνας ηθοποιός. Θεωρήθηκε ένας από τους μεγαλύτερους εκπροσώπους του ελληνικού θεάτρου και κινηματογράφου.

Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 1913 από Έλληνες γονείς. Ο πατέρας του καταγόταν από την Κυπαρισσία, ενώ η μητέρα του είχε γεννηθεί στην Υεμένη. Ο έμπορος πατέρας του καταστρέφεται οικονομικά από το κραχ του 1929 και υποχρεώνεται να μετακομίσει μαζί με την γυναίκα και τα παιδιά του (δύο αγόρια και τρία κορίτσια) στη Μασσαλία, όπου ο μικρός Ντίνος γράφτηκε στο Δημοτικό και τελείωσε το σχολείο, πετυχαίνοντας με άριστα στις εξετάσεις για το απολυτήριο Λυκείου. Για αυτόν τον λόγο είχε μεγαλύτερη ευχέρεια στη Γαλλική, που είχε γίνει η πρώτη του γλώσσα. Το 1935 επέστρεψε με την οικογένειά του στην Ελλάδα και γράφτηκε στο «Berkshire High Commercial School», που υπήρχε τότε στην Αθήνα, για να σπουδάσει εμπορικές επιστήμες και να ακολουθήσει το επάγγελμα του πατέρα του. Αφού πήρε το πτυχίο του και εκπλήρωσε την -παρατεταμένη λόγω πολέμου- στρατιωτική του θητεία, εργάστηκε για σύντομο χρονικό διάστημα σε μια αντιπροσωπεία. Αναζητώντας συνεχώς κάτι διαφορετικό συνέχισε να αλλάζει δουλειές *«σαν τα ξυραφάκια του»* όπως έλεγε και ο ίδιος, μέχρι που ανακάλυψε την αγάπη και την κλίση του προς το θέατρο.

Η προσπάθειά του να φοιτήσει στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, δίνοντας εξετάσεις με ένα ποίημα του Καβάφη, ήταν αποτυχής, αφού θεωρήθηκε ότι δεν διέθετε τον απαραίτητο, για την εποχή, στόμφο και το ανάλογο παράστημα. Ο Ντίνος Ηλιόπουλος δεν απογοητεύτηκε, διέθετε πείσμα και υπομονή κι έτσι γράφτηκε στην ιδιωτική σχολή του διεθνούς φήμης διευθυντή του Θεάτρου «Σάρα Μπερνάρ», Γιαννούλη Σαραντίδη.

Το ξεκίνημά του στο θεατρικό σανίδι έγινε το 1944. Η πρώτη από τις πολλές κινηματογραφικές συμμετοχές του Ηλιόπουλου έγινε το 1948.

Ο Ντίνος Ηλιόπουλος ήταν ένας από τους μεγαλύτερους εκπροσώπους του θεάτρου και γενικότερα της Τέχνης. Υπήρξε ένας από τους ευγενέστερους ανθρώπους, που πέρασαν από τον καλλιτεχνικό χώρο. Έλαμπε και ξεχώριζε από τη φινέτσα και την αυθόρμητη απλότητα της ερμηνείας του.

Συνεργάστηκε με όλους τους ηθοποιούς της ελληνικής σκηνής, μεγάλους και μικρούς, τους αγάπησε και τον αγάπησαν, τους σεβάστηκε και τον σεβάστηκαν, αλλά, ο φίλος της καρδιάς του (που "*πιο αδελφός δεν γίνεται*", όπως έλεγε ο ίδιος) ήταν ο Βαγγέλης Πλοιός.

Για την μεγάλη του προσφορά στο θέατρο τιμήθηκε με το Χρυσό Σταυρό Γεωργίου Α'. Επίσης του απονεμήθηκε το 1999 το *Μετάλλιο της Πόλεως των Αθηνών* από τον Δήμο Αθηναίων, όπως και τιμητική πλακέτα το 2000 από τον Δήμο Πειραιά.

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1879